

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **BPMC HOLDING a.s.**
sídlem Výstavní 198/134, 703 00 Ostrava
zastoupen advokátem Mgr. René Gemmelem
sídlem Poštovní 39/2, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze 19. 4. 2023 č. j. 13508/23/5100-41456-711233, ve věci zřízení zástavního práva

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 17. 6. 2024 domáhala zrušení shora vymezeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Finančního

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

úřadu

pro Moravskoslezský kraj (dále také „správní orgán I. stupně“ nebo „správce daně“) ze dne 23. 12. 2022 č. j. 4626555/22/3202-80541-804556 o zamítnutí odvolání a zastavení odvolacího řízení podle § 113 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“).

- 1) Žalobkyně má za to, že rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně spočívá v nesprávném posouzení účinků plných mocí předložených v řízeních. Žalobkyně v žalobě brojila proti nesprávnému doručení rozhodnutí o zřízení zástavního práva zmocněnci žalobkyně, v důsledku čehož nepočala běžet lhůta k podání odvolání. Žalobkyně svá tvrzení opřela o absenci zmocnění, resp. nesprávné posouzení účinků plné moci. Žalobkyně uvedla, že v řízení nebyla nikdy právně zastoupena, a ačkoliv byla u správce daně dne 30. 9. 2022 uplatněna generální plná moc, byla předložena v jiném řízení a mimo toto řízení tak neměla žádné dopady. Správní orgán I. stupně tak měl doručovat písemnosti přímo do datové schránky žalobkyně. Žalobkyně dále poukázala na to, že je třeba rozlišovat mezi rozsahem oprávnění a mezi tím, zda je takový rozsah oprávnění využit v konkrétním řízení tím, že je v něm plná moc předložena. Žalobkyně má v souladu s výše uvedeným za to, že rozhodnutí o zřízení zástavního práva (rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 25. 10. 2022 č. j. 3935459/22/3202-80541-804556) bylo doručováno zmocněnci žalobkyně nesprávně, protože takové doručení nemá právní účinky a nelze od něj odvíjet počátek běhu odvolací lhůty.
- 2) Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přitom odkázal na body 12 až 18 napadeného rozhodnutí. Žalovaný sdělil, že shodnou námitku žalobkyně vznesla již v odvolacím řízení, přičemž z textu podané žaloby je zřejmé, že žalobkyně svůj nesouhlas opírá o zcela totožnou argumentaci, kterou uplatnila již v odvolání, a sice o nesprávné posouzení účinků plné moci. Žalovaný se s odvolací argumentací žalobkyně vypořádal v napadeném rozhodnutí v bodech 23 až 26, na které tímto plně odkazuje.
- 3) Žalovaný k dané věci shrnul, že u správce daně byla dne 30. 9. 2021 uplatněna plná moc ze dne 23. 7. 2018, která byla svou povahou generální, a která nebyla co do svého rozsahu až do dne 6. 1. 2023 žádným podáním omezena. Z důvodu uplatněné generální plné moci tak byla naplněna dikce ust. § 41 odst. 1 daňového řádu a správce daně v souladu s citovaným ustanovením dne 25. 10. 2022 odeslal rozhodnutí o zřízení zástavního práva do datové schránky zmocněnce žalobkyně. Téhož dne, tj. dne 25. 10. 2022, se zmocněnec žalobkyně do datové schránky přihlásil, čímž bylo rozhodnutí o zřízení zástavního práva řádně doručeno a tímto dnem tak počala běžet třicetidenní lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva. S ohledem na uplatněnou generální plnou moc a zákonnou povinnost doručovat v takovém případě výlučně zástupci (v daném případě zmocněnci žalobkyně), tak nelze přisvědčit tvrzení žalobkyně stran nesprávného doručení rozhodnutí o zřízení zástavního práva, resp. tvrzení o nezapočetí běhu odvolací lhůty. Rozhodnutí o zřízení zástavního práva bylo řádně doručeno dne 25. 10. 2022, protože odvolací lhůta počala běžet dne 26. 10. 2022 a poslední den lhůty připadl na den 24. 11. 2022. Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala odvolání až dne 30. 11. 2022, nezbylo správci daně než postupem podle ust. § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu odvolání pro opožděnost zamítnout a odvolací řízení zastavit. Žalobkyně v odvolacím řízení, a ani nyní v podané žalobě, nerozporuje, že plná moc ze dne 23. 7. 2018 uplatněná u správce daně dne 30. 9. 2021 byla svou povahou generální, avšak namítá, že plná moc se nevztahovala na dané řízení. Z uvedené argumentace je zjevné, že žalobkyně má za to, že generální plná moc

uplatněná u správce daně v době, kdy je vedeno konkrétní řízení, se vztahuje právě jen na vedené konkrétní řízení, nikoliv již na řízení následující. Tato úvaha však nemá oporu v daňovém řádu. Jak již žalovaný vysvětlil v žalobou napadeném rozhodnutí, rozsah plné moci je podle daňového řádu dán její formulací, nikoliv běžícím řízením či postupem, v jehož časovém rámci je plná moc u správce daně uplatněna. Jak totiž vyplývá z ust. § 28 odst. 1 daňového řádu, je to právě zmocnitel, který je povinen vymezit rozsah zmocnění tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízením nebo jiným postupům se plná moc vztahuje. Uplatněná plná moc je tak dle žalovaného platná až do okamžiku, kdy dojde k vypovězení plné moci či k uplatnění nové plné moci, která by původní plnou moc nahrazovala, ať již částečně nebo plně (srov. ust. § 28 odst. 4 daňového řádu).

4. Žalovaný dále dodal, že v daném případě byla u správce daně v průběhu času opakovaně uplatňována tatáž plná moc ze dne 23. 7. 2018, která byla svou povahou generální. V souladu se zákonem tedy plná moc dopadla na všechna řízení bez omezení, a to bez ohledu na to, že byla

ve stejné podobě uplatňována u správce daně v průběhu času opakovaně. Opakované předložení totožné generální plné moci je totiž při správě daní bez právního významu, resp. je

s ohledem na ust. § 28 odst. 4 daňového řádu nadbytečné, neboť platnost plné moci je dána až do případné změny učiněné dalším podáním. Zásadní je naopak text plné moci, který měl být v případě, že bylo záměrem zmocnitele být zastoupen jen v konkrétním řízení, koncipován jinak než jako plná moc generální, a sice tak, že by v samotném textu plné moci bylo řádně specifikováno, na která konkrétní řízení se uplatněná plná moc vztahuje. Závěrem žalovaný dodává, že přesto, že by zmocněnci žalobkyně coby právnímu zástupci měla být právní úprava daňového řádu známa, správce daně již sdělením ze dne 25. 6. 2021 upozornil na skutečnost, že uplatněná generální plná moc se vztahuje na veškeré postupy a řízení v daňovém řízení, protože je správce daně povinen doručovat veškeré písemnosti týkající se žalobkyně výlučně zmocněnci žalobkyně. Součástí předmětného sdělení bylo také poučení, aby zmocnitel v případě, že nebylo záměrem u správce daně uplatnit generální plnou moc, tuto vypověděl, případně upravil rozsah zastupování. Byť byl následně podáním doručeným dne 28. 6. 2021 rozsah uplatněné generální plné moci upraven, přesto dne 30. 9. 2021 byla u správce daně opět uplatněna plná moc ze dne 23. 7. 2018 v původní podobě, tj. jako generální plná moc, aniž by text plné moci byl jakkoliv upraven. O rozsahu plné moci pak neměl správce daně žádné pochybnosti, když tato bylo jednoznačně koncipována jako generální plná moc, což je ostatně mezi stranami nesporné.

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 19. 2. 2021 byla u správce daně uplatněna plná moc ze dne 23. 7. 2018, kterou žalobkyně zmocnila Mgr. René Gemmela k zastupování v rozsahu uplatněné plné moci. Plná moc byla koncipována jako generální plná moc, přičemž byla u správce daně zaevidována pod č. j. 729640/21. Sdělením č. j. 2801548/21/3202-00510-800408 ze dne 25. 6. 2021 (dále jen „sdělení“) správce daně reagoval na podání učiněné žalobkyní dne 21. 6. 2021 prostřednictvím jejího zmocněnce ve věci doručování písemností týkajících se žalobkyně (podání č. j. 2765650). V předmětném sdělení správce daně upozornil zmocněnce žalobkyně na zákonnou povinnost správce daně doručovat písemnosti týkající se žalobkyně do datové schránky zmocněnce, a to z důvodu uplatněné generální plné moci. Dne 28. 6. 2021 bylo správci daně doručeno podání (podání č. j. 2862548/21), kterým bylo reagováno na výše uvedené sdělení. Správce daně předmětné podání posoudil v souladu s ust. § 70 odst. 2 daňového řádu podle skutečného obsahu jako

písemnost omezující, resp. částečně vypovídající rozsah uplatněné generální plné moci, a to tak, že plná moc byla nově uplatněna jen na řízení, která byla v předmětném podání specifikována. Dne 30. 9. 2021 byla u správce daně opět uplatněna plná moc ze dne 23. 7. 2018 v původní podobě, tj. jako generální plná moc. Správce daně dne 25. 10. 2022 pod č. j. 3935459/22/3202-80541-804556 vydal ve věci daňového dlužníka Toroinvestbeton s. r. o. rozhodnutí o zřízení zástavního práva (dále jen „rozhodnutí o zřízení zástavního práva“), kterým bylo zřízeno zástavní právo k movité věci žalobkyně jako ručitelky. Rozhodnutí o zřízení zástavního práva bylo žalobkyni oznámeno dne 25. 10. 2022, a to doručením do datové schránky jejího zmocněnce. Dne 30. 11. 2022 bylo správci daně doručeno podání žalobkyně označené jako „Odvolání proti ROZHODNUTÍ o zřízení zástavního práva k movité věci ručitele Čj. 3935459/22/3202-80541-804556“, které bylo zaevidováno pod č. j. 4469885/22. Dále dne 6. 12. 2022 bylo správci daně doručeno další podání se shodným označením, které bylo učiněno coby oprava předchozího podání a které bylo správcem daně zaevidováno pod č. j. 4493114/22. Obě podání byla učiněna z datové schránky žalobkyně. Správce daně v souladu s ust. § 70 odst. 2 daňového řádu posoudil obě podání podle skutečného obsahu jako odvolání, resp. doplnění odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva (dále jen „odvolání proti rozhodnutí o zřízení zástavního práva“) a rozhodnutím ze dne 23. 12. 2022 č. j. 4626555/22/3202-80541-804556 odvolání zamítl a odvolací řízení zastavil podle ust. § 113 odst. 1 písm. c) daňového řádu z důvodu, že předmětné odvolání bylo podáno po zákonem stanovené lhůtě (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí odvolání“). Rozhodnutí o zamítnutí odvolání bylo žalobkyni oznámeno dne 26. 12. 2022, a to doručením do datové schránky jejího zmocněnce. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 6. 1. 2023 odvolání, a to ze své datové schránky. Součástí podaného odvolání bylo omezení uplatněné generální plné moci tak, že se plná moc nevztahuje na dané řízení. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
7. Podle § 27 odst. 1, 2 a 3 daňového řádu, osoba zúčastněná na správě daní si může zvolit zmocněnce, s výjimkou případů, kdy má při správě daní něco osobně vykonat. Plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně. Plná moc je účinná i vůči jinému správci daně po změně místní příslušnosti, vůči správci daně, který provádí úkony na základě dožadání, jakož i vůči dalším správcům daně, pokud vedou řízení ve věci, pro kterou byla plná moc uplatněna.
8. Podle § 41 odst. 1 a 2 daňového řádu, má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování. Má-li osoba, jejíž poměry jsou doručovanou písemností dotčeny, vykonat něco osobně, doručuje se písemnost jí i jejímu zástupci. Dnem doručení rozhodným pro počátek běhu lhůty je při souběžném doručování této osobě i jejímu zástupci den doručení písemnosti, který nastane později.
9. Z citovaných ustanovení zcela jednoznačně vyplývá, že od okamžiku, kdy zmocněnec, v projednávaném případě advokát Mgr. René Gemmel, uplatnil u správce daně plnou moc, kterou jej žalobkyně jako zmocnitelka zmocnila k zastupování v řízení před správcem daně,

byl správce daně povinen ve smyslu § 41 odst. 1 daňového řádu doručovat veškeré písemnosti pouze zmocněnci.

10. Z plné moci ze dne 23. 7. 2018, předložené Mgr. Gemmelem dne 19. 2. 2021 a poté znovu dne 30. 9. 2022, je zřejmé, že tato je koncipována jako tzv. generální plná moc, tj. k zastupování ve všech právních věcech. Vyplývá z ní také dále oprávnění zmocněnce zastupovat ve všech správních řízeních. Podle krajského soudu není možný jiný výklad, než že žalobkyně zmocnila Mgr. Gemmela k zastupování ve všech řízeních před správcem daně. Nic na tom nemění ani předložená upravená plná moc doručená správci daně dne 28. 6. 2021, která částečně omezila rozsah již uplatněné plné moci, neboť dne 30. 9. 2022 byla správci daně předložena znovu plná moc generální.
11. Je nutné odmítnout názor žalobkyně, že k tomu, aby advokát zastupoval žalobkyni v konkrétním řízení, musí přistoupit ještě projev vůle žalobkyně k takovému zastupování, a to buď ve formě sdělení žalobkyně, že bude zastoupena nebo sdělení žalobkyně a předložení plné moci či odkaz na dříve udělenou plnou moc. Tento právní názor nemá oporu v daňovém řádu, ani v jiném právním předpise. Naopak, zastoupení v daňovém řízení na základě plné moci je koncipováno tak, že od okamžiku uplatnění plné moci u správce daně musí jednat správce daně pouze se zmocněncem, ledaže by se jednalo o úkon, který musí vzhledem k jeho povaze učinit sám daňový subjekt.
12. Pro úplnost odkazuje krajský soud také na komentářovou literaturu (*ROZEHNAL Tomáš: Daňový řád. Praktický komentář. Wolters Kluwer. Praha, 2019 – komentář k § 29*), podle které pro správné vymezení rozsahu zmocnění je v první řadě třeba znát terminologii daňového řádu, zejména správně rozlišovat mezi postupy, řízeními, a navíc chápat jejich vzájemnou propojenost. Například zní-li rozsah zmocnění na daňové řízení, musí si zmocnitel uvědomit, že zmocňuje zmocněnce k zastupování nejen ve věcech řízení podle § 134 odst. 3 daňového řádu, ale i k zastupování v případě jakýchkoliv postupů v rámci řízení realizovaných (daňová kontrola, postup k odstranění pochybností) a logicky i ke všem úkonům v rámci řízení prováděných. Naopak zmocní-li k zastupování ve věci daňové kontroly, nevztahuje se zmocnění již na doručení případného platebního výměru či podání odvolání proti němu. Zmocnitel tak může zmocnění koncipovat jako generální (v podstatě ke správě všech daní) anebo jako speciální (konkrétní daně, řízení, postupy). Rozsah zmocnění je důležitý i z hlediska doručování, jelikož dle § 41 daňového řádu je doručováno zmocněnci v rozsahu zmocnění a případná chyba v osobě adresáta by mohla založit nezákonnost všech navazujících úkonů správce daně.
13. V nyní posuzované věci má krajský soud obsahem správních spisů za prokázané, že advokát Mgr. René Gemmel uplatnil u správce daně dne 19. 2. 2021 generální plnou moc udělenou mu žalobkyní dne 23. 7. 2018 a poté tutéž generální plnou moc předložil znovu dne 30. 9. 2022. Správce daně tudíž při doručování rozhodnutí ze dne 25. 10. 2022 o zřízení zástavního práva žalobkyni jako ručitelce postupoval zcela v souladu s § 41 daňového řádu a předmětné rozhodnutí zcela správně doručil pouze zmocněnci žalobkyně. Krajský soud dále odkazuje na přílehu argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí (body 24 a 25), s níž se plně ztotožnil.
14. S ohledem na veškeré uvedené skutečnosti tedy soud shledal žalobu nedůvodnou, a ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 7. listopadu 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu